

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei

Pe jumătate 90 Lei

In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică

Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei. a doua și a treia oră 4 Lei.

Preasfințitul dela Lugoj

Preasf. Sa Păr. Dr. Alexandru Nicolescu, episcopul Lugojului a împlinit în 30 Octomvrie 25 ani de preoție — O viață de modestie și de jertfă — Doririle de bine ale fiilor săi sufletești

În ziua de 30 Octomvrie 1904 a fost hirotonit în catedrala din Blaj, de către fieiertatul mitropolit Dr. Victor Mihályi de Apsa, un tiner cleric venit de curând dela Roma. Tinărul, slăbuțul și palidul cleric era Dr. Alexandru Nicolescu, episcopul de astăzi al Lugojului.

Un an a stat în cancelaria mitropolitană; mitropolitul Victor l-a numit apoi profesor la Academia teologică din Blaj și totdeodată și prefect de studii, adică supraveghetor peste teologi. Bland și bun cum era prefectul de studii Dr. Alexandru Nicolescu, teologii de pe acele vremuri i-se supuneau, nu de frică ci din dragoste și pentru marea sa bunătate. Toți îl iubeau, toți îl cinsteau, nimenea nu-l supăra, pentru că era prea bun din cale afară.

Abia a fost doi ani profesor și prefect, când dela uniții noștri din America veniră vești tot mai rele. N'aveau păstori sufletești cine să-i mângâie, și nu se afla nimenea care să se ducă la ei. Mitropolitul Victor era foarte necăjit, nu știa cum să-i mângâie pe bieții Americani, și i-se rupea inima de milă când vedea că nimenea nu prea voia să se ducă preot în America. Iată însă că în sfârșit se găsește omul care se îmbie de bună voie: era profesorul Nicolescu. Și într'una din zile pleacă și stă acolo vreo doi-trei ani. — Că ce păstor sufletește a fost profesorul Nicolescu în America, mai bine vor putea-o spune Americanii de pe atunci. Noi știm atâtea, că sărac a mers și sărac a venit, și că toți banii ce i-a câștigat săracilor de acolo i-a cinstit.

Sosit acasă profesorul Nicolescu se pune pe lucru și serie din greu la o carte de care aveau mare lipsă teologii și preoții. Serie Teologia Morală. Dar nici nu o isprăvește bine, când canonicii din Blaj adunați la sfat, în frunte cu mitropolitul Victor, îl aleg canonic.

În 1916, când Ungurii îi internează la Oradea pe toți preoții din Blaj în frunte cu fieiertatul mitropolit Victor, canonicul Nicolescu este care rămâne

în Blaj și conduce Arhidieceza, căci pe canonicul de pe atunci, Dr. Vasile Suci, Ungurii nu-l lasă la Blaj, ci-l duc cu sila la Oradea. În vremurile acestea de bejenie canonicul și vicarul Nicolescu este cel ce ține curajul și însuflețirea în puținii Blăjeni rămași aici, precum și în puținii preoți neinternati, cari veneau la Blaj îmbrăcați, de frica Ungurilor, în haine de voiajeri ori de țărani. Când, la ziua Crucii 1916, vuietul tunurilor se auzia până în catedrală, vicarul Nicolescu slujește sfânta liturghie și se roagă ca bunul Dumnezeu să ajute Românilor.

Și a-dat Dumnezeu de a venit România Mare. Nu credem să fi fost om mai fericit decât canonicul Nicolescu, care se bucura ca un copil nevinovat. De bucurie sărea și juca hora în piața Blajului, pentru că s'a împlinit vorba psalmistului David, pe care preotul Nicolescu și-a ales-o drept țântă a vieții: »Intru Tine Doamne am sperat, să nu mă rușinezi în veac» (Ps. 30, 2).

Scaunul de vladică al Lugojului era gol. Preasfințitul Valeriu Traian se mutase adică la Oradea. Mulți umblau ca să ajungă episcopi. Unul știm cu siguranță că n'a umblat de loc după episcopie, și acesta a fost canonicul dela Blaj Dr. Alexandru Nicolescu. Și cu toate acestea, nici unul dintre ceice umblaseră după episcopie, n'au ajuns la această înaltă treaptă bisericească, ci acela care nu a mișcat nici o piatră, adică Dr. Alexandru Nicolescu. Și a ajuns ca prin minune, împotriva așteptărilor atâtor.

Intr'o vreme „Unirea Poporului” stătea foarte rău. Cetitorii nu-și plăteau, ca și acuma, abonamentele. Și pe atunci aveam cetitori mai puțini și datorii foarte multe. Tipografia a spus că fără bani nu mai tipărește gazeta. Biata noastră gazetă era cât pe aci să-și dea ortul popii. Și atunci, ce credeți, cine i-a sărit într'ajutor, dând o scrisoare de garanție? Canonicul Dr. Alexandru Nicolescu, împreună cu 2—3 prietini nu dintre cei bogăți.

Cuvine-se deci ca această gazetă,

la care de atâtea ori a scris și pe care a scăpat-o odată dela perire, să dozească marelui preot și episcop Dr. Alexandru Nicolescu, cu prilejul jubileului de 25 ani de preoție, ca bunul Dumnezeu să-l păzească intru mulți ani cu pace; să-i dea putere și harul său cel preasfânt, ca să poată cârmui naia diecezei incredințată lui de păstorul cel bun; să-i înmulțească milostenia, ca tot ce agonisește și de aici încolo cu alții să împărtășească, căci de aceea l-a făcut Dumnezeu urmaș al apostolilor. Și încă ceva: ca Dumnezeu, intru carele a sperat, să nu-l rușineze în veac, vorba psalmistului David aleasă de Preasfinția Sa drept țintă a vieții și preoției Sale.

„Intru mulți ani, Stăpâne!”

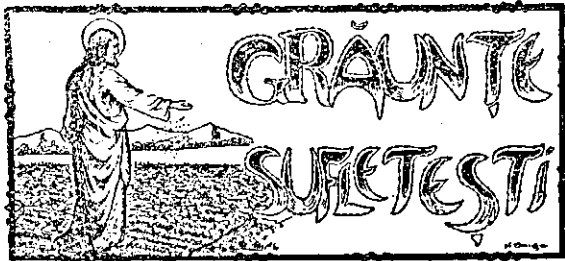
O universitate potrivnică religiei.

La Leningrad, fostul Petrograd iar mai înainte pe vremea țarilor Sankt Petersburg, s'a deschis o universitate, al cărei scop este lupta împotriva religiei creștine. Bolșevicii, cari au șters Duminecele și sărbătorile, au făcut și pozna aceasta. Și și-au aflat și studenți, și încă mulți, și anume 500. Dar Dumnezeu nu le va ajuta.

Americanii nu glumesc. În America, dupăcum se știe, nu se poate bea nici un fel de băutură bețivă. Se întâmplă câte odată, că vin vapoare străine, cari aduc în America băuturi. Americanii însă ori le prind ori apoi le cufundă. Zilele trecute a venit un astfel de vapor încărcat de băuturi spre America. Finanții l-au provocat să se predea, vaporul n'a voit. Și atunci s'au apucat și l-au cufundat, scăpând însă de moarte pe oamenii de pe vapor și nepedepsindu-l.

Pedepsirea vinovaților dela Lupeni.

Sfaturile ministrilor a cercetat nefericirea de astă vară dela Lupeni și a aflat, că de vină sunt mai ales societățile de scos cărbunele de piatră din pământ, pentru că și-au bătut joc într'una de bieții muncitorilor. Vinovați sunt și conducătorii muncitorilor, cari l-au silit să facă grevă, dar mai sunt vinovați și prefectul și autoritățile militare, cari n'au știut să încunjure primejdia. De aceea a hotărât, să dea afară din slujbe pe toți vinovații, și să-i dea pe mâinile judecătorilor. Apoi s'a mai hotărât, să se numească un comisarspecial pentru lucrările de băișag de pe valea Jiului, care să supravegheze lucrările.

Câteva greutăți

Urmând cu atențiune cele scrise până acuma despre taina tainelor, va zice vre-un cetitor: cred că Domnul nostru Isus Hristos este de față sub formele pâinei și a vinului pe altarele noastre. Nu înțeleg însă un lucru, și anume, cum de Latini se cuminecă numai cu pâine, în loc să se cuminece, asemenea apostolilor și nouă, cu trupul și sângele Domnului nostru Isus Hristos, sub formele pâinii și a vinului.

Credincioșii latini se cuminecă de fapt numai sub forma pâinii, și încă a pâinii nedospite, pe când preoții latini se cuminecă sub amândouă formele. Cauza e că Domnul nostru Isus Hristos este întreg de față, atât sub forma pâinii cât și sub forma vinului. Aceasta se poate dovedi din sfânta Scriptură. Zice adevărat Mântuitorul, la sfântul evanghelist Ioan 6, 57: »Celce mă va mânca pe mine, acela încă va fi viu prin mine«. Noi însă numai pâinea o mâncăm, vinul îl bem. Urmează deci de aici că celce mâncă și numai trupul lui Isus, îl mâncă pe El întreg, cu trupul, sângele, sufletul și dumnezeirea Lui. Tot asemenea învață biserica și despre sângele Domnului, că adevărat Domnul nostru Isus Hristos se află întreg de față și în sfântul sânge.

Acest lucru se vede de altfel și din liturgia înaintesfințitelor, care se face în Miercurile și Vinerile din postul mare. Această liturgie a sfântului Gregoriu nu este liturgie întreagă, pentru că ea n'are prefacere. La această sfântă liturgie preotul adevărat nu rostește cuvintele: »Luați mâncăci« și »Beți dintru acesta toți«, ci folosește sfânta Cuminecătură făcută din Dumnececa de mai înainte. Dar sfânta Cuminecătură se păstrează pe altarele noastre în chivote (cutia aceea de aur sau de argint sau de lemn de pe masa altarului), numai sub forma pâinii. Cu toate acestea când cuminecă pe cineva la această sfântă liturgie, zice preotul: »Cuminecă-se servul lui Dumnezeu (ontare) cu prețiosul și sfântul trup și sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos«.

Semn învederat că biserica noastră crede că Domnul nostru Isus Hristos tocmai așa este de față sub forma pâinii, ca și sub forma vinului, ori sub amândouă. Acelaș lucru îl face biserica și când ti cuminecă pe cei bolnavi, căci și lor li-se dă Sfânta Cuminecătură numai sub forma pâinii.

Și apoi dia capul locului Domnul nostru Isus Hristos astăzi este împreunat cu sângele, cu sufletul și cu dumnezeirea și nici nu se mai poate despărți de sânge, suflet și dumnezeire. Așadar unde este de față trupul, este de față și sângele și sufletul și dumnezeirea Domnului nostru Isus Hristos.

Latini sunt mai practici decât noi. Ei au băgat de mult de seamă că prin cuminecarea sub amândouă formele, sângele Domnului foarte ușor se poate vărsa, iar unora le-ar fi greață să se cuminece cu aceeaș linguriță după atâția alții, s'ar teme

și de unele boale lipicioase. De aceea biserica latină a poruncit ca preoții să se cuminece sub amândouă formele, pe când credincioșii numai sub forma pâinii.

Am înțeles și lucrul acesta, va zice poate cineva, dar nu înțeleg acum altceva, și anume: preotul prefăce agnețul în trupul, iar vinul în sângele Domnului. Acest agneț însă preotul îl împărțește în sute de bucățele. Înțeleg că Domnul nostru Isus Hristos este de față în acel agneț, dar după ce-l frânge preotul, se află El oare și în fiecare părticea?

Da, iubite creștine, Domnul Hristos se află de față întreg în fiecare părticea și în fiecare picur, cum am zis și mai înainte, cu întreagă dumnezeirea sa, cu sufletul, trupul și sângele seu. Aduceți-vă numai aminte de cele ce ni-le istorisește sf. evanghelist Mateiu: »Și luând paharul și mulțămind, li-a dat lor zicând: Beți dintru acesta toți, că acesta e sângele meu al legii celei noue, carele se varsă pentru mulți întru iertarea păcatelor«. Și apostolii au început să bea fiecare din acelaș pahar. Semn că sângele Domnului s'a cuprins sub fiecare picur beut de apostoli. Sângele Domnului însă este nedespărțit de trupul, sufletul și dumnezeirea sa, așa că sub fiecare picur se află Domnul întreg. Acelaș lucru se poate spune și despre forma pâinii.

De altfel preotul când frânge stântul agneț zice: »Frânge-se și se împarte mielul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui celce se frânge și nu se desparte, celce se mâncă pururea și nici odată nu se consumă (gată), iar pe ceice se împărțesc li sfințește«. Aceste cuvinte nu mai trebuiesc tălcuite, le poate înțelege ușor oricine, și astfel poate să vadă că Fiul lui Dumnezeu nu se desparte, ci se cuprinde întreg în fiecare părticea de pâine și în fiecare picur de vin.

Lucrul acesta este ușor de înțeles și dacă privim lucrurile de toate zilele. O oglindă dacă se sparge, oricât de mici ar fi bucățelele sparte, tot oglindă sunt fiecare, și în fiecare ne putem privi. Dacă aprindem mai multe chibrituri și le așezăm lângă olaltă, dau o flacără mare și puternică. Dacă le despărțim, tot flacără rămâne fiecare dintre ele. Cu drept cuvânt a putut deci spune sf. apostol Andrei către proconsulul (mare dirigător) din Achaia (Grecia): »Eu jertfesc în fiecare zi pe altar Dumnezeului celui atotputernic și adevărat mielul cel nepetat al lui Dumnezeu. După ce a mâncat întregul popor credincios trupul Său, Mielul, celce s'a jertfit, rămâne cu toate acestea întreg și viu«.

Pentru ce folosec Latini pâine nedospită, va întreba cineva. Pentru că e aproape sigur că și Mântuitorul s'a folosit la cina cea de pe urmă de pâine nedospită, după cum folosec Evreii până 'n ziua de astăzi la paștile lor numai pâine nedospită. Dar chiar dacă n'ar fi folosit Domnul atunci pâine nedospită, la Emaus, când a frânt pâinea, abunăseamă pâine nedospită a frânt, pentru că în zilele paștilor nici nu se afla în casele Evreilor decât pâine nedospită. Și apoi pâinea tot pâine e, ori e dospită ori nedospită. Neuniții spun că pâinea nedospită nu se poate folosi la Sfânta Cuminecătură. Cu acelaș drept am putea zice atunci și noi, că vin alb nu se poate folosi la Sfânta Cuminecătură, fiindcă e sigur că Domnul la cina cea de pe urmă a folosit vin roșu și nu alb. Precum însă e vin atât vinul alb cât și cel roșu, așa e pâine și pâinea dospită și cea nedospită.

Latini și în folosirea pâinei sunt mai practici decât noi. Ei au adevărat credincioși dela polul nordic peste ecuator (brăul pământului) până la polul sudic. La amândouă polurile pâinea dospită ar îngheța tun, la ecuator ar mucezi, fiind acolo foarte cald și umed. Pâinea nedospită se poate însă păstra mult mai ușor și mai sigur. Neuniților le este ușor să nu folosească pâine nedospită, fiindcă ei n'au credincioși decât în partea răsăriteană a Europei și în cea apuseană a Asiei Mici, și apoi ei nici nu-și prea cuminecă credincioșii mai mult de odată la an, pe când catolicii în fiecare zi, ori aproape în fiecare zi.

Ar mai rămânea să răspund la o singură întrebare: Până când rămâne Domnul Hristos în Sfânta Cuminecătură? Până atunci până când pâinea este pâine și vinul este vin. Când pâinea se mucezește, iar vinul se oțetește, ori când pâinea sau vinul, intrând în trupul nostru, se descompune prin mâncare, Domnul nostru Isus Hristos părăsește forma pâinei și a vinului și nu mai este de față în ele.

Iuliu Maior.

Misiuni sfinte în Chiheriul de jos

— Au luat parte la ele și jandarmii din jur. —

În zilele de 25—27 Octomvrie, credincioșii din parohia noastră au avut prilej de rară înălțare și întărire sufletească. A sosit atunci la noi Părintele preot misionar *Elie Magda* din Alba-Iulia, care împreună cu iubitul nostru părinte *Iuliu Cioba* și cu duhovnicii comunelor din jur, ne-au dat puțința să ne înțărăm și să ne întărim sufletește prin sfintele misiuni pe cari le-au ținut. Predicile Părintelui Magda au fost ca roua binefăcătoare, care înviorează sămănăturile în timpuri secetoase.

Noi ne-am adus aminte de misiunile ținute la noi, înainte cu 5 ani, de Rev. Domn canonic *Dr. Alexandru Rusu* și cu aceeaș dragoste am alergat și acuma, la glasul misionarilor, ca să ne îmbăiem sufletele și inimile în aghiasma sfintelor adevăruri și îndemnuri creștinești. Poporul a luat parte cu mic și mare, la toate pioasele deprinderi ce s'au ținut, sfârșind cu Sf. Taine ale Spovedaniei și Împărțirii. Ba au venit și satele din jur, ca frații din Chiheriul de sus, aduși în procesiune de Onoratul *Iuliu Grama* parohul acelei comune.

În deosebi a făcut asupra poporului nostru și a păstorilor sufletești cea mai adâncă și mai înălțătoare impresie, faptul, că la aceste sfinte misiuni, au fost de față și toți jandarmii din posturile Eremitul, Chiherul de jos și cel de sus, ascultând sfintele predici, iar la urmă mărturisindu-se și cuminecându-se, alături de toți creștinii. Prin faptul acesta am simțit cu adevărat, că ne aflăm în țara noastră românească și creștinească, unde și paznicii legilor își pleacă capul în fața sfântului altar al Domnului nostru Isus Hristos. Iată o pildă dintre celea mai frumoase și mai grăitoare, care ar trebui urmată pretutindeni. În felul acesta poporul simte, că jandarmii nu sunt dușmanii săi și ci frați adevărați de-un sânge și de-o credință. Ce bine ar fi, să ia și d. Ministru de interne cunoștință despre fapta bravilor jandarmi din Eremitul și din celea două Chihere, și să-i laude printr'un ordin de zi peste toată țara, căci prin nimic nu intră păzitorii ordinii în inima poporului, decât prin creștinătatea și dragostea lor de celea sfinte!

Cu aceeaș bucurie încreștăm, că au luat parte la sfintele misiuni și toți intelectualii din comună și jur cu familiile lor. La sf. slujbe și la mărturisiri au ajutat Onorații *Iuliu Grama*, *Victor Fărcaș*, *Partenle Grama* și *Iulie Cioba*, parohul local.

Sfintele misiuni ne-au mai adus și o altă mare bucurie: cu acest prilej credincioșii au luat hotărîrea, să se gîndească la edificarea unei biserici mai încăpătoare, căci cea veche este prea mică și prea strîmtă pentru atîta dragoste de Dumnezeu și de celea sfinte!

Bunul Dumnezeu să ne ajute, iar celor ce ne-au dat aceste sfinte misiuni pline de rod, să le răsplătească cu darurile celea bogate!

Un credincios.

Uniunea societăților române gr. cat. din Statele Unite ale Americii de Nord

În primile zile ale lunii Septembrie din acest an s'au ținut în orașul Detroit, Mich. (America) mari serbări cu prilejul celei de a 12-a adunare generală a Uniunii societăților române greco-catolice din Statele Unite ale Americii de Nord.

Această puternică organizație românească din America o cunosc foarte puțini dintre ai noștri de aici, de acasă. Mulți vor fi auzit de ea numai cu prilejul serbărilor jubilară dela Alba Iulia, când au citit că și aceasta organizație română americană a trimis delegații la aceea adunare, sau când au citit prin ziare, că părintele Leon I. Manu, directorul ei spiritual, a vorbit la Ateneu în numele ei.

Pentruca cetitorii acestei gazete să cunoască mai bine aceasta organizație, credem că nu va fi fără folos să dăm câteva lamuriri.

Înainte de asta cu 30 ani s'au apucat românași de ai noștri, mai ales din ținuturile de sub stăpînirea ungurească, să iea băta pribegiei spre America. Unii au plecat peste mări și țări, fiindcă în țara lor cu muncă grea și istovitoare abia câștigau banul de lipsă pentru un traiu chinuit, fără ca să poată pune ceva la o parte, fără ca să poată cruța „bani albi pentru zile negre”, cum e vorba din bătrîni. Alții au luat drumul Americii fiindcă acasă și-au cumpărat ceva pămînt s'au, făcându-și casă sau edificii economice, s'au înglodat în datorii, cari ușor le-ar fi mîncat tot ce aveau, deci au plecat la America pentruca prin muncă grea și cruțare dusă pînă la sgîrcenie să câștige banii de lipsă pentru a-și plăti datoriile. Alții, în sfîrșit, au plecat fiind prigoniți din partea ungurilor, pentrucă ținneau la limba și legea lor.

Ajunși românii în America trebuiau să lucre în fabrici, unde ușor se întâmplă multe nefericiri, căci nu-i zi fără accidente. Ce să facă ei streini în țară streină? Cine să-i ajute? Nu puteau aștepta să-i ajute streinii, ci trebuiau să se ajute ei împrumutat, așa cum făceau alte neamuri.

Pentru ca să se poată ajuta, au format așa numitele societăți de ajutor. Adecă s'au adunat mai mulți și au format o societate, obligându-se a plăti o anumită taxă în fiecare lună. Din banii aceștia apoi, dacă cineva se îmbolnăvea și nu putea lucra, pe vremea căt din cauza boalei nu putea lucra, căpăta un mic ajutor (cam un dolar la zi), atîta ca să nu moară de foame cu zile. Membrii acestor fel de societăți, pentruca să adune bani mai cu deadinsul și pentru ca să nu-și piardă limba, aranjau petreceri împreunate cu producțiuni teatrale, ba mai chemau și câte un cărturar român să le vorbească, să-i mai deștepte. Așa societățile acestea au devenit cu vremea societăți de ajutor și cultură.

Societăți de acestea s'au format aproape în toate orașele unde erau colonii românești, ba în unele orașe s'au întemeiat chiar mai multe societăți. În cele mai multe se primeau ori ce fel de membrii, numai să fie români, de ori ce lege ar fi fost, dar au fost câteva cari primeau numai români greco-catolici,

Cu vremea numărul românilor din America a crescut. Pe lângă bărbați au venit și femei. S'au încheiat familii, dintre cari unele cu gîndul de a rămănea aici pentru totdeauna. Acum trebuiau să facă altceva pentru ca să poată da ajutoare mai mari, mai ales în caz de moarte. Pentru ca să poată da ajutoare mai mari, trebuiau mai mulți membri. În scopul acesta mai multe societăți împreună au format așa numitele Uniuni. De acestea au fost mai multe. Cea dintăiu a fost numită „Uniunea societăților române americane”, care într-o vreme întrunea peste o sută societăți. A fost alta numită „Liga” și a treia numită „Ajutorul”.

Văzînd oamenii că multe organizații măruntă nu sunt de folos, au început a se uni. Așa s'a unit mai întăiu Liga și Ajutorul într-o singură uniune numită „Liga și Ajutorul”. Anul trecut apoi aceasta organizație s'a unit cu „Uniunea societăților”, pentruca acum să formeze o singură organizație puternică, numită „Uniunea, Liga și Ajutorul”.

Înainte de asta cu 12 ani, niște buni români credincioși ai sfintei noastre biserici au început o mișcare pentru ca să formeze o puternică organizație deosebită, numai pentru românii greco-catolici. În scopul acesta câteva societăți greco-catolice din orașele Cleveland, Detroit, Lorain, Trenton și Aurora și-au trimis delegații la Cleveland-Ohio unde, sub conducerea preoților, au pus temelie organizației numită: „Uniunea societăților române greco-catolice din Statele Unite ale Americii de Nord”.

Aceasta organizație primește numai români greco-catolici, dar și pe aceștia pe ales. Anume: membri ai acestei organizații pot fi numai acei români greco-catolici cari contribuiesc la susținerea bisericii și așezămintelor ei, cercetează sf. biserică, își îndeplinesc datorița de a se spovedi și cumineca barămi odată în an și a căror căsătorie este încheiată după legile sf. noastre biserici. Ori cine poate vedea, ce înseamnă asta aici în America, unde biserica se susține numai din contribuțiile credincioșilor.

Cînd s'a înființat aceasta organizație, au intrat în ea numai câteva societăți cu un număr de abia 490 membri. Astăzi numărul societăților s'a ureat la 20 iar al membrilor aproape la 2000, devenind a doua organizație mare românească în Statele Unite ale Americii de Nord. Aceasta organizație dă cele mai mari ajutoare membrilor ei, mai mari ca ori care altă organizație de pămura ei. La caz de moarte, sau dacă un membru a ajuns ca în urma unei boale sau accident să nu mai fie în stare să lucre, Uniunea dă un ajutor de 1550.00, pe lângă aceea că fie care membru este asigurat din creștet pînă în tălpi (ochi, urechi, mâni, picioare) separat.

Aceasta frumoasă organizație, unică în felul ei, care se îngrijește nu numai de cele trupești ci și de cele sufletești ale membrilor ei, a avut cea de a 12-a adunare generală în orașul Detroit Mich. la 1, 2 și 3 Septembrie. Duminică dimineața toți delegații au luat parte cu insigniile și drapelele la sf. liturghie, care a fost celebrată de directorul spiritual al Uniunii Rev. P. Leon I. Manu din Aurora Ill. Rev. Aurel Bungardean din Trenton, N. I. Rev. Victor Crișan din East Chicago, Ind. Răspunsurile la sf. liturghie le-a dat corul bisericii noastre din Detroit, instruat și condus de harnicul preot local Rev. Liviu V. Fogaș. Predica a ținut-o directorul spiritual. La sfîrșitul sf. liturghii s'a făcut parastas pentru membrii morți ai Uniunii. După slujbă delegații precum și membrii societății locale Sf. Ioan Botezătorul, au defilat cu drapelele, avînd în frunte drapelul Uniunii, care a fîlfăit și în țară la serbările jubilară de astă vară. Publicul s'a adunat la

Hala Sărbilor la un banchet la care au luat parte peste 200 persoane. La banchet s'au ținut vorbiri din partea preoților și a delegaților singuraticilor societăți. Seara a fost o producțiune teatrală aranjată de elevii dela școala română, susținută de biserica noastră din Detroit. După producțiunea teatrală a fost joc.

Luni dimineața la orele 8 a fost Sf. liturghie celebrată de cei patru preoți amintiți mai sus. La orele 10 a. m. s'a început adunarea generală.

După invocarea Spiritului sfânt și alocuțiunea directorului spiritual, președintele Ștefan Giurgea prin un cumpănit cuvînt declară adunarea generală de deschisă.

Iată numele societăților cari fac parte din Uniune: Sf. Treime și Sf. Maria din Cleveland, Ohio. Sf. Vasile din Lorain, Ohio. Credința din Canton, Ohio. Măntuirea din Youngtown, Ohio. Sf. George din Erie, Pa. Sf. Maria din Scalp Level, Pa. Înfrățirea din M. Keesport, Pa. Sf. Ioan Botezătorul din Farrell, Pa. Sf. Vasile din Trenton, N. I. Sf. Maria din Roebing, N. I. Sf. Ioan Botezătorul din Detroit, Mich. Sf. Dumitru din Indiana-Harbor, Ind. Clubul Sf. Nicolae din East Chicago, Ind. Vulturul din East Chicago, Ind. Sf. Ioan Botezătorul din Clinton, Iowa. Sf. Maria Clubul Steaua Română. Sălăjanul și Clubul Tinerimei din Aurora, Ill. Sf. Maria, Fordson, Mich.

După ce s'au verificat mandatele delegaților, s'a continuat adunarea după programul statuit în statute. Din darea de seamă a officianților se vede că Uniunea a dat înainte pe toate terenele. Numărul societăților aparținătoare Uniunii a crescut cu două: Sf. Ioan Botezătorul din Farrell, Pa și Vulturul din East Chicago, Ind. Deși criza economică s'a simțit în toate discuțiile Uniunea noastră s'a ținut la nivel, întinzînd membrilor ei beneficii de aproape 40,000 dolari. Uniunea și-a împlinit o plăcută datoriță națională de a trimite un delegat la serbările jubilară dela Alba Iulia Controlorii au constatat că socoțile au fost în cea mai bună rînduială.

După ce s'a votat asupra propunerilor cari au fost înaintate societăților în timpul prevăzut de statute, au urmat „eventualele propuneri”. Desbaterile au durat două zile. Discuțiile s'au ținut în spirit creștinesc, cum se cuvine acelor cari sunt pătrunși de adevărată dragoste frățească. Intre altele s'a recomandat societăților ca să îndemne pe membri lor ca să aboneze „Unirea Poporului” dela Blaj, care este o foaie foarte bună pentru popor.

După ce s'au isprăvit toate cele prevăzute în program, s'a ales noul comitet.

Așa a decurs cea de a 12-a adunare generală a Uniunii societăților române greco-catolice din Statele Unite ale Americii de Nord.

Iată o organizație românească, care ține cu îndărjire ca să rămână între marginile hotărîte de legile sfintei noastre biserici. Aceasta organizație cu tot dreptul este socotită ca mîndria neamului nostru de pe aceste plaiuri. Deie bunul Dumnezeu ca să rămână statornică pe calea de pînă acum. Ii dorim din tot sufletul să trăiască și să înflorească pentru mărirea lui Dumnezeu și pentru binele vremelnice și sulfetesc ale membrilor ei.

Iulian Căienaru.

Călătorie fără bani. Patru muncitori din Torino (Italia) s'au socotit să călătorească în cinste pînă la Roma. Au luat câte o funie și s'au legat împrumutat sub un vagon de tren. Au și sosit sănătoși la Roma, dar acolo poliția a dat de ei. Nu le-a făcut nimica, ci i-a trimis cu șupa, prin urmare tot în cinste, înapoi la Torino.

Ce mai e nou în politică

Averescanii au ținut o mare adunare la București și au cerut puterea, dar au rămas pe jos — Liberalii încă se mișcă — Domnul Maniu se ține bine și potrivit săi n'au ce-i face

Generalul Averescu se suflă din greu să răstoarne pe național-țărăniști dela putere și să se așeze dânsul, cu oamenii săi, în scaunele de barșon. În acest scop, generalul și-a chemat partizanii la București și a făcut cu dânsii o defilare pe străzi, vrând să dovedească Inaltei Regențe, că partidul său are mare crezământ în țară, la popor, și că este harnic să capete puterea. Gazetele generalului spun că s'ar fi adunat vreo 40 mii de oameni, însă celea guvernamentale rād de acest număr și spun că să fi tot fost 8—10 mii de oameni.

Din adunare generalul Averescu s'a pregătit să se înfățișeze la Regență, dar spun gazetele a tot știutoare, că Inalta Regență n'a vrut să-l primească. Generalul a declarat însă, că nici n'a avut de gând să meargă deocamdată, ci va merge mai târziu, când va socoti că e mai potrivit.

În orice caz, una-i sigur, că averescanii sunt tot acolo, și după adunarea dela București, unde au mai fost, adică în opoziție sau în așteptare. Și nici nu e vorba, peste tot, de vre-o schimbare de guvern.

Alătura de averescani se mișcă din greu și liberalii. Țin adunări, când ici, când colo, și se gată de luptă, tot în vederea puterii. Însă cam au buclu-

curi cu voinicii partidului național-țărănesc, cum au pațit-o de curând la Cluj și la Baia-mare.

S'a vorbit mult în vremea din urmă că între miniștri ar fi unele neînțelegeri, pe urma cărora d. Maniu are grea osteneală să-i liniștească și să-i împace. Pricina ar veni dela unii dintre țărăniști, cari cică ar dori mai puțini ardeleni în guvern de câți sunt astăzi.

În fața acestor svonuri, s'au adunat de curând la București o mulțime de parlamentari național-țărăniști, și din Ardeal și din vechiul Regat, din Bucovina și Basarabia, cari s'au dus în deputație la d. Maniu și i-au declarat alipire nestrămutată și ținere la olaltă până în sfârșit. Orice va face d. Maniu va fi bine făcut și ori pe cine va ținea sau va scoate d. Maniu din guvern, când se va face așa zisa „remaniere” sau învoire între miniștri, partidul stă întreg pe lângă șeful său.

Acestea arătări de credință neclintită i-au dat dlui Maniu o mare tărie, spulberându-se toate svonurile, că în partidul dela putere ar fi frecări grele și neînțelegeri. Însuși șeful guvernului a spus, că între d-sa și d. Mihalache este cea mai bună unire, deci dacă se înțeleg căpeteniile, se înțeleg și cei mai mici.

Cutremurul de pământ dela București

Cutremur cum nu s'a mai pomenit în țară la noi — S'au crăpat o mulțime de ziduri — Au leșinat oameni de teamă — O femeie a fost ucisă

Vineri, în 1 Noemvrie, bucureștenii au avut parte de-o mare groază. Câteva minute înainte de ceasurile 9 de dimineață, trecătorii cari se găseau pe străzile capitalei noastre, au băgat pe seamă, că palatele încep să se clatine ca mișcate de-o cumplită putere, iar de sub pământ se auziau huruituri surde.

S'a văzut numai decât, că este vorba de un cutremur de pământ și oamenii au început să alerge încoace și încolo, mânați de spaimă. În clipele următoare locuitorii cari se găseau prin case au năvălit și ei prin ogrăzi și pe străzi, căutând să se mântuie de o primejdie amenințătoare. De prin ministere funcționarii și-au părăsit mesele de scris și au ieșit la largu.

De prin școli au năvălit copiii, iar la școlile de fete multe eleve au leșinat pe unde se găseau, încât au fost cărate afară de servitoare și de profesoare. Tot așa au leșinat vre-o 15 fete în palatul poștelor de pe Calea Victoriei.

Multe clădiri au crăpat, iar prin odăi cădea vărul și maltărul de pe plafoane în capul funcționarilor și al celor ce se găseau înăuntru.

La biserica romano-catolică din str. Berthelot, preotul tocmai se pregătia să intre în liturghie și credincioșii erau adunați gata la slujbă când au băgat de seamă că policandrele și candilele din biserică încep să joace și să cadă chipurile de sfinți de pe pereți.

De frica cea mare ce i-a cuprins, credincioșii au năvălit la uși să fugă din biserică. Între înfricați se găsea și o femeie în vârstă, cari încă a ieșit să plece din biserică. Abia a ajuns însă afară din prag, când i-a căzut în cap un bolovan mare de pe fruntarul bisericii și a turtit-o pe loc. Bolovanul era o bucată dintr'un înger de piatră, care împodobia fațada bisericii și s'a prăbușit de cutremur.

Femeia ucisă se numește Maria Iosef și era soția unui muncitor ungar.

Pe moartă au aflat-o cu mâinile înclăștate pe mătaniile sau rozariul cu care se rugase în biserică.

Bolovanul care i-a sfărmat moalele capului a făcut în pământ o groapă de aproape o jumătate de metru.

Cutremurul a mai făcut și alte stricăciuni, dar moarte de oameni nu s'a mai întâmplat. Învațații spun că un cutremur atât de mare, nici la București nici aiurea, în toată țara noastră, nu s'a mai pomenit.

Ciudat a fost, că în aceeași zi s'a văzut la București, cu câteva ceasuri mai târziu, și o întunecime de soare, care a fost mâncat de vârcolaci la mijloc, încât rămasese numai ca un inel. Adecă nu de vârcolaci a fost mâncat, cum cred babele noastre, ci a fost umbrat de umbra aruncată de lună, care se afla în dreptul soarelui.

Cutremurul s'a simțit și la Ploești, Galați, Iași, Brăila, Constanța și în întreg ținutul cuprins între orașele acestea. La noi, în Ardeal, cutremurul nu s'a simțit decât la Brașov.

Zguduiturile au încetat după ora 9 cu 10—15 minute. În toată ziua de Vineri a fost teamă de noi cutremure, însă din norocire ele nu s'au mai produs.

Nenorocirea dela Cisteiu

Un tren de marfă a lovit un camion încărcat cu negoate, pe care l-a făcut fărâme și a ucis o femeie

3 Noemvrie

Astăzi, Duminecă, pe la ceasurile 10 înainte de amiază, s'a lățit în orașelul nostru o veste dintre celea mai triste. Vestea a fost adusă de către doi călători dela Aiud, cari au sosit la Blaj cu automobilul. Călătorii spun, că trecând din comuna Cisteiu spre Crăciunelul de jos, în dreptul cantonului de cale ferată nr. 218, unde se încrucișează drumul județean eu linia, au văzut o priveriște îngrozitoare.!

Dela rampe spre Cisteiu, deoparte și de alta a căii ferate, numai țăndări și sdrențe, boarfe nenorocite de negustori, roate de automobil, și târgoveți zăcând și văietându-se prin șanțuri. Mai încolo, lângă stălpul semaforului, un trup de femeie rupt în două și lipit de șinele de fier, încruntate și ele în sânge și'n cărnuri omenești strivite.

Era priveriștea înspăimântătoare a unei nenorociri de tren.

Cei doi călători dela Aiud, d. Romul Lupescu, funcționar al primăriei din acel oraș și d. Bob reprezentant al firmei „Singer”, au cules din șanț pe doi dintre târgoveții nenorociți și i-au adus la Blaj, să înștiințeze autoritățile.

În ceasurile de după amiază, un redactor al nostru dimpreună cu d. deputat Dr. Augustin Popa și avocatul Dr. Ioan Bianu, au însoțit la locul nenorocirii pe d. prefect al județului Târnava Mică, Dr. Zaharie Boilă, care a ieșit să facă personal întâiele cercetări oficiale.

Ceeace am văzut lângă cantonul dela Cisteiu a fost într'adevăr o priveriște cumplită! Șapte târgoveți stăteau încă uluiți pe lângă boarfele lor risipite în lungul liniei și nu puteau să se desmeteească din groaza de moarte prin care au trecut. În afunzimea din stânga drumului de fier, camionul răsturnat își înălța spre cer osiile schilodite, iar motorul era confundat în noroi până peste gât.

În dreapta liniei, la depărtare de 80—100 de pași, stătea în fândări lemnăria camionului și bucăți din lăzile târgoveților. Apoi ruze de șetri și marfă risipită: blăni pentru doamne și lucruri de bazar pentru copii.

Lângă semafor, șinele pline de sânge și, alături, femeia moartă, cu fața de filimină și cu măruntaiele scurse și încălcite în sdrențe. Cumplire mare!

Deodată cu noi a sosit la fața locului și comisia Direcției C. F. R. dela Cluj, iar de mai înainte se afla acolo d. plutonier major Ionescu, de postul de jandarmi din Veza, care făcea cercetările.

Ce s'a întâmplat aici? — ne-au fost întălele întrebări. Și iată ce am aflat:

Opt târgoveți din Oradea-Mare, veniau în noaptea de 2 spre 3 Noemvrie cu camionul dela Cluj și mergeau spre Sighișoara, la târg de țară. Ei spun, că rampele dela cantonul 218) au fost deschise, și când umblau să treacă linia spre Crăciunel, șoferul a băgat de seamă că din partea stângă vine un tren. Ochii roșii ai locomotivei se vedeau foarte aproape, abia la câțiva pași.

Atunci el a strigat cât l-a luat gura: jos toată lumea și să se mântuie cine poate!

Șoferul a și sărit spre canton și a scăpat, însă târgoveții ceilalți n'au mai avut vreme să sară, căci locomotiva a lovit dosul camionului cu lăzile și l-a învărtit pe loc, răsturnându-l. În urma izbiturii, cinci dintre târgoveți au căzut norocoși în dreapta liniei, iar o doamnă, nevasta lui Ancea Moris, nici n'a căzut din camion, ci s'a răsturnat în șanț cu automobilul cu tot și a scăpat. A doua doamnă care era cu târgoveții, Gross Cili, a fost apucată de lăzi și luată de locomotivă înainte. Ea a fost târâtă astfel vre-o 100 de pași și, la urmă, tăiată drept în două, peste mijloc. A fost găsită în două bucăți, într'un lac de sânge.

Ceilalți târgoveți au scăpat toți ca prin minune. Mecanicul trenului de marfă nr. 3313, spune, că ciocnirea cu camionul a fost atât de puternică, încât, prin întunec, i-se părea că s'a ciocnit cu un alt tren.

Nenorocirea s'a întâmplat la ceasurile 2 și 56 de minute. Cantonierul Savu Simion, nefiind de serviciu, dormea. Îl înlocuia cantonierul mobil Șipos Francisc din Crăciunel. Acesta spune însă, că nu era la canton în clipa nenorocirii, căci plecase pe linie.

Cantonierii mai spun amândoi, că în noaptea nenorocirii rampele erau închise și că se poate ca târgoveții să le fi deschis, și pentru acest motiv au întârziat pe linie, de i-a surprins trenul. Șoferul camionului tăgăduiește acest lucru. Adevărul se va putea lămuri astfel numai la proces.

În orice caz, ciudat este, că deși trenul de marfă 3313, sosind la Teiuș la o jumătate de ceas după nenorocire și a înștiințat autoritățile ceferiste, nu a alergat nimenea la cantonul dela Cisteiu cu ajutoarele de lipsă. Încât bieții târgoveți au rămas acolo unde s'au nenorocit, dela ora 3 noaptea, până ziua la 9 jumătate, când i-au găsit cei doi domni dela Aiud, despre cari am pomenit la începutul acestor șirel. Gara Teiuș, n'a crezut că e datorită ei, măcar omenească dacă nu și oficială, să trimită pe cineva, să vadă de bieții târgoveți și să le dea ajutoarele de cari ar fi avut lipsă? Ni se pare că așa ar fi fost cu delege!

Din nenorocirea dela Cisteiu, se desprindă și o învățătură pentru toată lumea, astăzi mai cu seamă, când sunt atâtea automobile: să fim cu cea mai mare grijă la rampele de încrucșare, că nu ști nici odată în care clipă poți avea în coastă ochii însângeați și focosi ai locomotivelor aducătoare de primejdii!

Târgurile săptămânii

Luni 18 Noemvrie: Baia Mare, j. Sătmar; Siclod, j. Odorheiu.

Marți, 19 Noemvrie: Bistrița; Ciachi Gârâu, j. Someș; Vințul de sus, j. Turda; Roteni, j. Mureș; Apoldul de sus, j. Sibiu; Moldova nouă, j. Caraș.

Miercuri, 20 Noemvrie: Dumbrăveni, j. Târnava Mică; Saschiz, j. Târnava Mare; Timișoara.

Joi, 21 Noemvrie: Cergăul, j. Sătmar; Simon, j. Brașov; Bran, j. Făgăraș; Vad, j. Făgăraș; Zlatna, j. Alba.

Vineri, 22 Noemvrie: Saschiz, j. Târnava Mare.

Sâmbătă, 23 Noemvrie: Racui, j. Ciuc; Beia, j. Odorheiu; Șeitin, j. Arad.

Duminică 24 Noemvrie: Tăuții de jos, j. Sătmar.

Indreptare. În numărul trecut al gazetei noastre s'a strecurat o greșală de tipar în articolul „Ce poate vrednicia”. Biserica de granit din Bologa e pusă cu o lungime de 960—12 metri. Pe când de fapt ea are o lungime de 29 metri, iar lățimea ei e de 9 metri, pe la străni este chiar de 12 metri de largă. Aceasta indreptare o facem pentru bunii noștri creștini din Bologa.

Oraș jidovit. Sighetul Marmajiei are 23 mii 786 locuitori, dintre cari 10 mii 528 sunt jidani, 6492 români, 1431 ruteni și 5011 unguri. Sărac Maramureș, te mănă jidanii de viu!

Țărani falșificători de bani. Zilele trecute au fost arestați țărani Toderăș Todor din Fildul de jos, Nistor Gheorghe și Gligan Gheorghe din Rișca, pentru că și-au făcut o mașină cu ajutorul căreia au falșificat hârtii de 1000 de lei. Toderăș Todor a mai fost închis odată vreme de 7 luni, pentru că a falșificat cambii.

Un tren rapid a omorât șase lucrători. Trenul Rapid 8, care venia dela Galați spre București la ora 10 înainte de masă, a omorât la câteva sute de metri de stația Brazi pe șase lucrători, cari dregeau linia, iar pe al șaptelea l-a rănit greu. Cauza a fost, că era încă ceață, și lucrătorii n'au băgat de seamă, că sosește trenul. Rapidul a sosit în gara de Nord dela București cu vagoanele pline de sânge. Pe grătarele locomotivei se aflau rămășițe de haine și bucăți de sânge. Mecanicul Dumitru Burinaru, care conducea trenul, a găsit pe scara locomotivei, laba piciorului stâng al unui muncitor omorât.

Și-a aflat copilul ars. Copilul Gábor Dénes din Deda-Bistra, jud. Mureș, s'a dus cu tatăl său la pădure, ca să adune găteje, căci tatăl său tăia lemne. La prânz au făcut foc, ca să-și încălzească ceva mâncare. Tatăl s'a dus ca să-și vadă de lucru. Copilul a început a se juca cu focul. Deodată hainele au luat foc și bietul copil a ars de viu. Pe când a venit tatăl său, ca să meargă spre casă, că se apropia seara, și-a găsit copilul ars scrum.

Cum se trăiește în temnițele din Vechiul Regat. Nu credem să fie în Europa temnițe mai grozave și mai nesănătoase ca în Vechiul Regat, cel mult doar' încă în Bulgaria. Din șase lei pe zi bieții robi trebuie să trăiască, cu pâne, cu zamă și cu de toate. Vai și amar de capul lor! Afară de aceea odăile sunt umede, fără lumină, pline de păduchi, robii capătă bătaie, în caz de boală nu le are nimenea grija, cu membrii familiei nu pot conveni, odăile nu li-se încălzesc iarna, și altele multe.

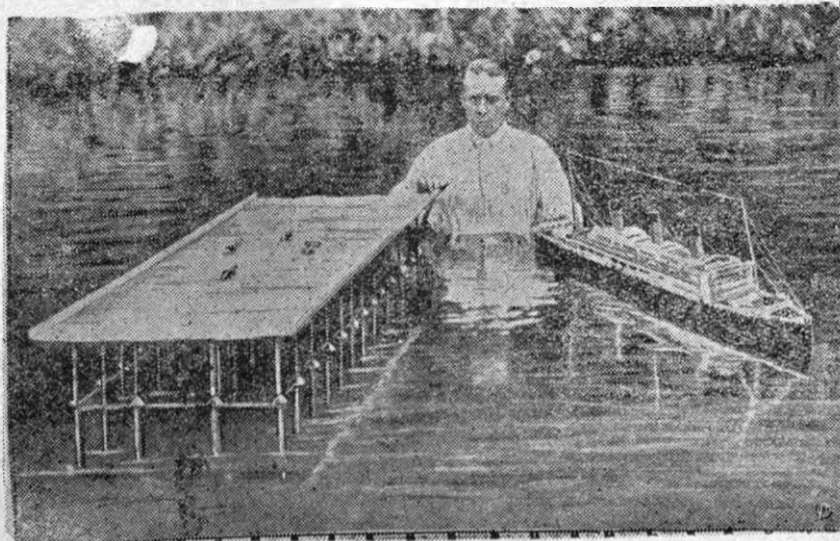
Toate aceste ponosuri le-au scris într'o jalbă deținuții politici din temnița Doftana, cerând direcțiunii să li-se îmbunătățească soarta, ori apoi mor de bună voie, ne mai mâncând nimica, până nu li-se vor împlini toate rugărilor lor drepte.

Că cererile acestor deținuți sunt drepte, nu încapă nici o îndoială. Inșiși vechii regățeni recunosc, că temnițele sunt localuri de chinuri, de boale și de moarte. De aceea nici nu duc pe nici un străin la temnițele lor, ci când vreau să se făloșească cu o temniță bună, li aduc pe străini la Aiud, unde este o temniță foarte frumoasă și sănătoasă.

Temnița nu e ca să omorăm în ea robii, ci ca să-i îndreptăm.

Și-a lovit feciorul în cap. Costin Projica din Berezeni s'a sfădit cu feciorul său. Cauza a fost, că feciorul n'a voit să ducă calul la păscut. „Mai ai doi feciori, trimite pe unul dintre ei cu calul, nu tot pe mine”, a răspuns feciorul. Măniindu-se tatăl-său, așa de nefericit l-a lovit în cap cu furea de fier, încât a murit pe loc.

Căți copii au umblat anul trecut la școlile primare. Ministerul instrucțiunii arată ca în anul școlar 1928—29 au umblat 1 milion 474 mii 719 copii la școlile primare dela sate, iară 195 mii 719 la școlile dela orașe. Dintre aceștia pe Vechiul Regat cad 789 mii 36 copii, pe Ardeal 347,821, pe Basarabia 259,411, și pe Bucovina 78,451. Dintre cei aproape un milion și jumătate copii au făcut ispravă, trecând în altă clasă, 893,665 copii dela sate și 139,916 dela orașe. Școli au funcționat în Vechiul Regat 7058 la sate și

pentru aceasta, cu atât mai ales că este foarte mare, așa că și vaporul cel mai mare ar încăpea pe ea, dupăcum se vede din icoana noastră, care ne înțățează pe inginerul deoparte cu insula plutitoare iar de alta cu cel mai mare vapor al lumii, cu „Majestic”.

Icoana noastră înțățează o insulă plutitoare pe Oceanul Atlantic, în cea mai nouă înțățeare a ei. Inginerul șvedian Armstrong din America de mult își bate capul, să facă mai multe insule plutitoare pe cari să ateriseze (poposească) aeroplanelor în sborul lor peste ocean. Că de multe ori se întâmplă că aeroplanelor nu mai pot sbura și trebuie să poposească undeva. Insula făcută din oțel a inginerului Armstrong este potrivită

Icoana noastră înfățișează pe unul dintre cei mai mari învățați ai lumii, pe olandezul *Christian Eijkman*, care a primit premiul Nobel, adică o mare sumă de bani pentru vrednicile sale. Acest mare învățat a aflat care este cauza boalei *beri-beri*, care atacă pe zec de mii de Indieni. Acești Indieni se nutresc adică cu orez descojit. Profesorul *Christian Eijkman* a arătat că în tărâțele ce se desprind din descojirea orezului se află o hrană minunată care se numește *vitamină*. Dându-le acestor Indieni îmbolnăviți de boale *beri-beri* coajă de orez, ei s'au vindecat. Tot acest învățat a mai arătat, boalele dela ecvator (brăul pământului) și vindecarea acelor. A fost deci vrednic să primească premiul Nobel.

160 la orașe, în Ardeal 3826 la sate și 160 la orașe, în Basarabia 1919 la sate și 188 la orașe, în Bucovina 447 la sate și 61 la orașe. În toată țara au fost deci 14,318 școli primare, din cari 13,280 la sate și 5409 la orașe, iar învățători 31,929 la sate și 5409 la orașe.

Cum se pedepsesc în Mexico ceice strică căsătoriile. O nouă lege dă dreptul părinților să-și ucidă fiicele, cari și-au pierdut verguria și totdeodată și pe ceice le-au stricat. Soții au drept să-și ucidă soțiile, iar acestea să-și ucidă bărbații, întrucât i-ar afla păcătuiind cu alții sau cu altele.

Se vede, că în Mexico au fost foarte dese preacurviile, că legiuitorii s'au văzut siliți să aducă legi atât de aspre.

Și la Sibiu vreau să ardă morții. Oamenii cei mai mulți sunt asemenea maimuțelor, maimuțăresc pe ceilalți. Sibienii au văzut, că la București se ard morții, hai acuma să-i ardă și ei, că doară acuma așa e modern. Treaba lor, și să le fie de bine! Creștinii adevărați însă nu se vor supune niciodată acestei mari prostii, pentru că biserica nu le dă voie. Și apoi puțini creștini vor fi, cari să se lase arși ca morți, iar apoi să nu-i îngroape preotul, pentru ei să nu se țină slujbe la biserică, și să nu-i îngroape în cimitir. Dacă o oaie călbejită sare în fântână, la ce să o urmăm și noi, oameni cu căpătâiu la minte și cu înțelepciune? Omul cuminte nu maimuțărește pe alții.

A vrut să se scape de un copil vitreg. Ioan Borneanu din comuna Culeci, județul Bălți, avea o copilă vitregă, de care voia să se scape cu orice preț. A trimis-o deci cu vitele la pășune, iar când fetița a adormit într'un stuf, tatăl vitreg i-a dat foc. Copila a ars scrum, iar tatăl vitreg a fost dus la temniță.

Cați locuitori are Clujul. După cea mai nouă statistică Clujul are 112,572 locuitori, dintre cari 40,000 români, 56,000 unguri, 16,000 jidovi și 3,000 alte naționalități.

† **Simion Băcilă**, maestru pantofar în Blaj, după un morb greu, îndelungat, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, împărțit fiind cu sfintele taine ale muribunzilor, Luni în 4 Noemvrie în al 67-lea an al etății și 43 al fericitei sale căsătorii. — Dormi în pace suflet bun!

† **Iuliana Onofrei** fată fecioară din Sărata, județul Năsăud, a răposat în Domnul în ziua de 7 Octomvrie, spre marea durere a părinților săi și a tuturor celor cari au cunoscut-o. Iuliana Onofrei a fost o fată foarte înțeleaptă și iubitoare de învățătură, cetitoare pricepută a gazetei noastre, pe care o iubia mult. Nici pe patul boalei nu s'a deslipit de gazeta sa dragă, pe care a avut-o lângă perna sa până în ceasul morții. La îngropăciune a avut un prohod foarte frumos și a plâns-o satul tot. Au rămas în mare jale părinții ei scumpi, bunicii și doi frați, dintre cari unul se face preot.

Rugăm și noi pe Tatăl Indurărilor, să-i dea odihnă lină, precum tinără și curată i-a fost viața. În veci pomenirea ei!

Misiuni Sfinte în Sâncraiu Almașului

În zilele de 13—15 Octomvrie, credincioșii uniți din Sâncraiu Almașului, județul Cluj, au avut bucuria Sfintelor misiuni, pe cari le-au ținut acolo Prea Onoratul *Dr. Elie Dăianu*, protopopul Clujului, împreună cu Onoratul *Titu Moga* din Apahida.

Un cetitor al nostru din numita comună a Sâncraiuului, ne scrie lucruri foarte înalțătoare despre acelea misiuni, cari au fost dintre celea mai rodnice și mai binefăcătoare. Cuvântările Părinților predicatori au fost ca sămânța din sfânta evanghelie, care a căzut în pământ bun și a dat roșd înșutit. Lacrimile cari au izvorât bogate din ochii ascultătorilor, au fost o dovadă mult grăitoare, că învățăturile evanghelice n'au răsunit în pustiu.

Răspunsurile la sfintele slujbe au fost date de către corul înființat de *D. Răcășanu*, iar diacon a fost Păr. *Traian Pop* din Berind.

Luni după sfânta liturghie s'a sfințit o Sfântă cruce, întru pomenirea misiunilor, în fața căreia a roștit o minunată predică Onor. Vasile Cozma, administratorul parohiei, arătând cum fiecare ne avem crucea noastră, pe care se cade să o purtăm cu răbdare, potrivit învățăturilor Mântuitorului care a zis: „Cel ce vrea să vină după mine, să se lapede de sine, să-și iacrucea sa și să-mi urmeze mie“.

La sfârșitul misiunilor. Prea Onoratul *Elie Dăianu* a mulțumit tuturor, preoților

pentru osteneală, iar credincioșilor pentru râvnă vrednică de laudă, cu care au luat parte la sfintele deprinderi sufletești.

Iar poporul din Sâncraiu încă este mulțumitor din inimă, tuturor acelor, cari au ostent pentru înalțarea și mângăierea lui!

Tipicul săptămânii XXVI după Rusalii

17 Noemvrie 1929, Dumineca IX după înalțarea sf. Cruci.

Sâmbătă seara, la *Doamne strigat-am...* 10 stihiri, 7 ale învierii v. 1 și 3 ale sfântului zilei din Mineiu. Mărire și Acum dogmatica v. 1. *Intrat. Lumină lină...* *Prohimenul zilei. Stihovna învierii v. 1. Acum slobozește...* Troparul învierii v. 1. Deslegare.

Duminecă dimineața, la *Dumnezeu e Domnul...* Troparul învierii v. 1. Stihologiile învierii v. 1. Troparele mari ale învierii v. 5. Ipacoiu și Antifoanele (trepte) învierii v. 1. *Toată suflarea...* *Evanghelia învierii IV. Învierea lui Hristos...* Ps. 50. Mărire și Acum v. 2 și celelalte la locul lor. Catavasiile Bunevestiri. După catavasia III sedelna sfântului din Mineiu, după catavasia VI condacul și icosul învierii v. 1. *Luminătoarea învierii IV. La laude*, stihirile învierii v. 1. Mărire stihirea Evangheliei învierii și acum »Preabinecuvântată ești... Doxologia-mare. La sf. Liturghie toate ale învierii v. 1.

Duminecă seara (însurat comun), la *Doamne strigat-am...* 6 stihiri, 3 ale învierii v. 1. de duminecă seara din Octoih și 3 ale martirilor din Mineiu (18 Noemvrie) Mărire și Acum a Născ. de Dzeu v. 1 de Duminecă seara din Octoih. *Lumină Lină...* *Prohimenul zilei* și îndată »Invrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta. Ectenia: Să plîm rugăciunile noastre cele de seara Domnului... Stihovna învierii v. 1 de duminecă seara. *Acum slobozește...* Troparul »Arhistrategi ai oștilor cerești... Ectenia: »Indură-Te spre noi Dumnezeule... Deslegare.

Joi, 21 Noemvrie 1929, Întrarea în biserică a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Miercuri seara, la însuratul mare, *Joi dimineața* la mânecatul mare și la sf. Liturghie se urmează toată rânduala din Mineiu.

La, Mai alés pentru Preasfânta, Preacurata... se cântă pripeala »Ingerii întrarea celi Preacurate văzând... cu un irmos »vezi cântarea IX la mânecat).

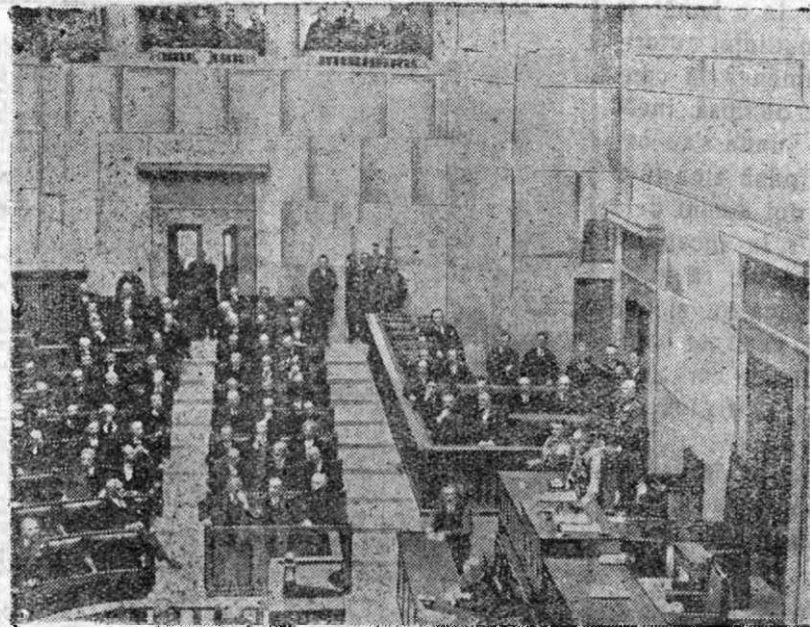
Joi seara (însurat mare), la *Doamne strigat-am...* (v. 1.) 6 stihiri, 3 ale sărbătorii și 3 ale sf. apostoli. Mărire și acum a sărbătorii. *Intrat Lumină lină...* *Prohimenul zilei. Stihovna sărbătorii. Acum slobozește...* Troparul sărbătorii și al zilei. Deslegare.

Păr de mătasă

Unui fabricant din America i-a reușit să fabrice păr de mătasă. Acest păr seamănă într'u toate cu părul natural.

Părul de mătasă se poate fabrica în orice lungime și în orice culoare. Dacă se încrețește, rămâne așa chiar și după ce să spală cu apă.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

ședința parlamentului polon. Celce vorbește dela tribună (masă mai ridicată), îmbrăcat în haine de soldat, este mareșalul Pilsudski.

Săptămâna trecută s'a întrunit mai întâiu după vacanță parlamentul polon, care se numește *seim*. Cu puțin înainte de deschiderea ședinței au intrat în sală 100 de ofițeri polonezi și tot cam pe atâția s'au adunat în curtea parlamentului. Indată după aceea a apărut în parlament și mareșalul Pilsudski. Președintele parlamentului, bătrânul *Daszynski*, a provocat pe ofițeri, să părăsească sala parlamentului, ofițerii însă n'au voit să iasă, așa că președintele s'a văzut silit să amâne ședința pe altă zi.

Icoana noastră înfățișează

A unsprezecea serisoare către plugari

Spre industrializarea agricolă!

Anul acesta se socotește că vom exporta pe puțin 120,000 vagoane de orz și poate tot cam atâta porumb.

„Orz și porumb“!... Iată ce pleacă din țară peste „nouă mări și nouă țări“!

Ce fac cu el cei care-l cumpără? Ingrășă porci și boi și păsări — și vând și ei, dar vând: carne, untură, ouă, șunci, brânzeturi.

De ce n'am face noi treaba aceasta? De ce să încărcăm trenurile cu nutrețuri, și nu cu vite ingrășate?

Ia gândiți-vă ce de câștiguri am avea:

Odată transportul scăzut — că e mai ușor să duci vita decât nutrețul ei depe luni și ani de zile.

Apoi în țară ar putea trăi două rânduri de oameni: unii, cei cari cultivă orzul și porumbul — și alții, cei care îl cumpără ca să crească și să ingrase animalele.

În sfârșit: gunoiul care ingrase pământul — și fânețurile cari vin la rotația agriculturii ca să dreagă pământul.

Ia închipuiți-vă că mergem și mai departe: în loc să exportăm vite vii, le tăem aici în țară în mari abatoare — și exportăm numai carnea.

Atunci economia la transport e și mai mare; iar pentru prelucratul rămășițelor nasc o mulțime de meserii sau industrii: tăbăcăria (pentru piei), șuncăria, cârnățăria, lăptăriile — brânzeturiile — postăvăria, fabrici de coarde (din mațe), de piepteni (din oase) și câte și mai câte...

Pretutindeni, țările de agricultură mărunță țărănească nu-și mai pun nădejdea și viitorul în export de cereale; ci: în export de animale și fabricate de produse animale.

Asfel sunt: Danemarca, Olanda, Elveția, Suedia, Franța, Polonia, Jugo-Slavia, Bulgaria.

Numai noi am rămas la... orz și porumb!

Danemarca e o țară agricolă ca și noi. E de 7 ori mai mică în întindere, hrănește o populație odată și jumătate mai deasă pe kmp. (ei 80 locuitori — noi 59), exportă pe fiecare an în total de 70 miliarde lei. Din acest export trei sferturi vine din agricultura ei, iar un sfert din industrie. Din agricultură numai 2% e export de cereale și de plante (adică așa cum le dă pământul) 80% animale vii, iar restul de 90% e export de carne, lăpturi, ouă — adică de fabricate agricole.

Intr'acolo trebuie să mergem și noi. Nu mai merge ca altă dată, înainte de război, numai culturi întinse de cereale și cu disprețul creșterii animalelor.

Pe atunci pământul era împărțit în mare moșii cari puteau cultiva suprafețe întinse cu cereale alese și curate, cu brațe și vite țărănești plătite cu prețuri mici.

Astăzi pământul este împărțit în bucăți mărunte (vreo 4 părți din 5 ale țării), prețul muncii s'a ridicat — și încă se va mai ridica — și concurența americană ne alungă de pe piețe grăul nostru, măcar că e de o calitate neîntrecută.

Trebuie să ne silim a produce și cereale — mult și bun — dar cât privește exportul, va trebui să ne îndreptăm și noi acolo unde s'au îndreptat gospodăriile mici țărănești din alte părți: creșterea de vite, cu care să ingrase pământul ca să rodească mai mult — care hrănesc bogat gospodăria plugarului și care li pot pune banul în mână în tot timpul anului: primăvara miel, vara lapte — lână — ouă, iarna vișel și așa mai departe.

Cultura de cereale pe cât îngăduie noua

proprietate țărănească poate prinde și ea un avânt mai mare ca astăzi.

Orzul și porumbul care prisosește plugarului n'ar mai rătăci din obor în obor cerșind un preț mai omenos — și n'ar da buzna în porturi jinduind să-i vie rândul la încărcat în corăbii...

Ar fi pe dată cumpărat dela magazie de țaranul care nu are pământ, dar crește porci de ingraseț or vaci de lapte, or găini de ouat. Și din orz ajunge lapte, din lapte brânză — ca la fabrică.

Nu este fabrică mai minunată ca stomacul vitei: azi grăunțe, iar diseară: lapte, or carne, or ouă, or păr, or lână, or fulgi și alte minunății ale Domnului.

Astfel agricultura câmpului se împlinește cu fabrica din corpul animalelor, care formează începutul industrializării agricole.

Pe lângă stomacul animalelor vin de se așează alte fabrici și ateliere: de unt și tot felul de brânzeturi, șuncării, cârnățării, pielării, tăbăcării, fabrici de coarde, de piepteni.

Industrializarea agriculturii trece în alte ramuri: din poame — marmelade și băuturi; din sfeclă — zahăr; din cartofi și porumb stricat: spirt; și așa mai departe.

Iată încotro — trebuie să mergem.

Firește înainte de toate, trebuie asigurată desfacerea.

Avem vite așa de frumoase în Banat, Ardeal și Bucovina — chiar și în Basarabia. Odinioară Austro-Ungaria (cu cele trei mari piețe, Viena, Praga, Budapesta) se hrăneau cu vite grase din părțile noastre; iar crescătorii deveneau zi cu zi mai chiaburi.

Așa a fost și în Oltenia cu crescătorii de porci, până când Ungurii ne-au închis vămile. Azi această bogăție este în scădere, pentru că ni s'au tăiat piețele. Trebuie să le câștigăm din nou.

Lupta este foarte grea, deoarece s'a trezit în fiecare țară dorința de a-și ajuta pe proprii ei crescători. În acest scop se împiedică să intre carnea din afară, prin taxe mari la vamă, silind populația orașelor să mănânce carnea scumpă numai pentru a încuraja creșterea vitelor dinlăuntrul țării. Așa e la Viena, așa e la Praga, în Germania, etc.

Există însă și alte piețe mari de desfacere unde poate pătrunde carnea vitelor noastre, care e căutată ca fiind mai gustoasă și mai estină.

În Anglia, de pildă, se consumă pe an vreo 150.000 de vagoane de carne, adică vreo 60 kgr. de cap de om (la noi, una peste alta abia 20 kgr. de om pe an). Anglia aduce carnea câte 20—25 zile pe mare din Argentina și Australia — pe când dela noi drumul e mult mai scurt. Suntem în tocmeală cu mai multe din aceste țări cu piețe mari de desfacere. Dar o piață mare trebuie să devie și piața românească. La noi se consumă foarte puțină carne și prea puțin lapte. Și în măsura în care se ridică avuția și starea culturală a cetățenilor — devine mai bogat și traiul lor.

Tot astfel trebuie asigurată și piața laptelui și brânzeturilor, a pieilor și celorlalte.

În schimb ouăle din țară sunt foarte mult căutate.

Vecina noastră Polonia exportă 60,000—65,000 de vagoane de ouă pe an. Ce n'am putea face noi?

Dar asigurarea pieței de desfacere și a prețului nu atârână numai de sârghița Sta-

tului; ci foarte mult de: calitatea mărfii și de condițiile de transportare a ei.

Străinii cer calitate bună și statornică. Ei nu consumă carnea de vită bătrână, slabă și bătută; și cer ca marfa pe care i-o dai azi, să i-o dai la fel și mâine și poimâne. De asemenea negustorul străin cere marfa „standardizată“, adică așezată pe calități: ouăle dintr'o cutie la fel de mari, fructele deasemenea; apoi să fie bine și frumos ambalată, adică împachetată și așezată în hârtiuțe și mărunișuri ca să nu se strice, ori în ghiață, după cum e socoteala.

Asta înseamnă că producătorul cât și negustorul din țară trebuie să învețe bine meseria, ca să i-se cumpere marfa. De curând am început să exportăm struguri în Polonia. Cine a știut să-i împacheteze bine, i-a vândut cu preț mare, cine nu, a avut pagube.

Trebuie să facem școală după gustul străinilor cari cumpără.

Numai anumite neamuri de animale — adică rase de animale trebuie să creștem într'un colț de țară — nu tot felul de amestecături.

Trebuie aleasă vaca mai potrivită cu pământul și cu clima și care dă carnea cea mai căutată pe cutare piață (Viena, or Londra, or Berlin) — or laptele cel mai bogat în unt (dacă facem brânzeturi) or cel mai spornic (dacă îl vindem pentru mâncare).

Trebuie căutată rassa de porci care e mai bogată în untură — dacă avem de gând să exportăm untura; sau în carne, dacă avem de gând să vindem carne.

Trebuie căutată rassa de găină care face cele mai multă ouă (rassa Leghorn face până la 250—300 ouă pe an) dacă vrem s'o creștem pentru ouă — sau rassa care dă carne mai multă dacă creștem pentru carne (cum este rassa Wyndotte sau Plymouth sau altele).

Și așa mai departe: cu aia, cu calul și celelalte.

Greu e să găsești o rassa care să dea mult și bun din toate! Căutăm pe cea care e mai potrivită, cu pământul și clima, și care dă marfă mai căutată pe piață.

Statul face mari jertfe să îmbunătățească rassa animalelor: depozite de armăsari, tamaslăcuri de tauri, herghelii, cirezi de vaci și turme de oi și berbeci, crescătorii de porci și de păsări și multe altele. Este prea puțin din ceea ce fac alte țări cari au ajuns la rase de vaci cari dau 40 litri de lapte pe zi (vaca olandeză, e „fântână de lapte“) — sau găini cari dau 300 de ouă pe an și așa mai departe. Statul nostru va face și mai mari jerte pentru viitor.

Și se silește din răputeri a asigura piața de vânzarea cărnurilor, brânzeturilor, fructelor și celelalte produse ale agriculturii românești.

Dar în această mare lucrare ei nu poate izbândi fără înțelegerea, munca și statornicul ajutor al plugarului însuș. Numai când plugarul va ști să prețuiască ce înseamnă un vișel de rassa bună, va alerga după taurii Statului și va cere grajd comunal și taur în sat.

Altfel strădania Statului rămâne zădarnică. Și nu e de ajuns să priceapă: ci trebuie să muncească cu trageră de inimă, hrămind bine și adăpostind bine vitele de rassa bună.

Până acum țaranul nostru aducea în casă cu copiii la un loc vișelul fătat de vacă — pentru ca după o săptămână să-l scoată în ger și viscol, lângă vaca legată de gard, cu un braț de paie ori de coceni înaintea. Asta nu mai merge. Oricât de bună ar fi rassa, dacă nu e hrană bogată și adăpost bun și curat, se duce și rassa și tot! Acest lucru se întâmplă mai ales anul întâiu, când se pipernicește vita; că ce pierde anul întâiu (vișel, purcel, mânz, miel) nu se mai câștigă toată viața.

Străinii — cari se ocupă de vite, le țin în grajduri de zid mai curate ca în casă, le dau hrană fel de fel de ierburi tocate și amestecate cu fărâșe, cu porumb și orz măcinat (huruit), le adapă regulat, le țin vara la răcoare și iarna la căldură. Așa fac în țara noastră sașii, șvabii și după ei s'au luat bănașenii și ardelenii; tot așa fac bucovinenii; basarabenii, îngrijesc și ei ceva mai bine vitele — și, bun e Dumnezeu, încep și cei din Vechiul Regat, unde deasemenea, găsim pilde vrednice de urmat.

După aceea, trebuie ca producătorii cari au aceeaș marfă, să se întovărășească între ei în Sindicate și Cooperative, pentru a pune regulă atât în dezvoltarea raselor bune cât și în controlul mărfurilor (spre a nu fi falsificate) și mai ales în vânzarea peste hotare,

Astfel crescătorii de animale din Polonia au format un sindicat care regulează exportul lor de vite în așa fel încât să nu trimită la Viena, or la Praga, or la Berlin mai multe vite decât se vând la un obor, ca să nu scadă prețul fără socoteală. Sindicatul ține legătura prin telefon cu piața: câte vite să trimită — iar în 2 zile marfa e trimisă, căci are vagoane anume pregătite, făcând mare economie și cu transportul.

Așa se regulează și exportul de ouă, de fructe, și așa mai departe.

Numai prin întovărășirea producătorilor pe categorii, putem ajunge a fi stăpâni pe preț, și a economisi transporturi, taxe, și câte alte daraveluri.

Iată de ce vă indemn să mergeți mână cu Statul și pe noul drum spre care va trebui să ne îndreptăm: creșterea (economia) animalelor și industrializarea agriculturii, care cer plugari mai luminați și mai bine organizați.

I. MIHALACHE
Ministrul Agriculturii

Cărți nouă

Biblioteca din Gherla pentru popor.

Nr. 1. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea I. Ce este Biserica adevărată. Unitatea și vechimea ei. Cum s'au despărțit de Biserica Grecii și Protestanții. — Ediția II. Prețul 12 Lei.

Nr. 2. *Datorințele creștinești ale bărbaților*. — Prețul 6 Lei.

Nr. 3. *Învățătură creștinească pentru femei*. Ediția II. Prețul 6 Lei.

Nr. 4. *Învățături pentru tinerii feciori*. — Prețul 6 Lei.

Nr. 5. *Învățături creștinești pentru fetele fecioare*. — Prețul 6 Lei.

Nr. 6. *Adevărata Biserică a D. N. Isus Hristos*. Partea II. Biserica adevărată trebuie să fie: Una, Sfântă, Catolică și Apostolică. Singură Biserica Romei celei vechi are aceste semne. — Prețul 20 Lei.

Nr. 7. *Adevărata Biserică a D. N. Isus Hristos*. Partea III. Capul Bisericii. — Prețul 10 Lei.

Nr. 8. *Roma și Mănăstirile românești Unite dela Nicula, Bicsad, Moisei și Strâmba*. Rugăciunii și învățături creștinești pentru folosul sufletesc al credincioșilor cari merg la Mănăstire. — Prețul 10 Lei. Editura Tipogr. „Aurora” A. Todoran.

*

Toate cărțile de mai sus, se află de vânzare la *Tipografia Diecezană din Gherla*, cu prețurile arătate în dreptul fiecăreia. Pe lângă prețul cărților se vor mai trimite câte 2—3 Lei pentru plata poștei.

C. I — Anunțul trimis nu s'a putut publica. Și nu vă sfătuim să căutați prin anunțuri ceea ce doriți.

Redactor: IULIU MAIOR

Nr. 6508—1929.

Concurs

Arhiepiscopia greco-catolică din Blaj, publică concurs pentru arendarea moarei sale sistematice din Cluj, (fostă a ordului Minorit) pe durata de 5 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1930.

Ofertele scrise se vor înainta cel mai târziu până la 15 Noemvrie a. c. subsemnatului administrator al averii din Cluj, Calea Victoriei 54, unde amatorii vor putea cerceta și moara la fața locului.

Cluj, la 6 Octomvrie 1929.

Din încredințarea Arhiepiscopiei greco-cat. din Blaj.

870 3—3

Dr. Octavian Felecan.

Nr. 5274—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 5274—1928 a judecătorei de ocol Blaj în favorul reclamantului „Firma Sieger” repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 1402 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 18 Noemvrie 1929 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Prostaa mare la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară, un dulap, un credenț, 2 motoară și 1 gramafon în valoare de 10,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 20 Octomvrie 1929.

893 1—1

A. BERAN m. p.
portărel.

Nr. 674—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 674—1929 a judecătorei de ocol Blaj în favorul reclamantului Naftali Wilhelm repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 929 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 14 Noemvrie 1929 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Tău la locuința urmăritei, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 bou și un car pentru vite în valoare de 7000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 20 Octomvrie 1929.

894 1—1

A. BERAN m. p.
portărel.

Nr. 1157—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 1157—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Dr George Sărăndean repr. prin advo-

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj.

catul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 1950 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 18 Noemvrie 1929 orele 12 a. m. la fața locului în com. Cenade la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 coșer, 2 cară de fân, 1 car de vite, și 1 vacă în valoare de 10,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 16 Octomvrie 1929.

892 1—1

A. BERAN m. p.
portărel.

Nr. 1465—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 5163—1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Casa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedî pentru încasarea creanței de 3000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 20 Noemvrie 1929 orele 12 a. m. la fața locului în com. Bucerdea-grân. la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: o șură, un car pentru vite, un treer pentru grâu, un coșer în valoare de 11500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 16 Octomvrie 1929.

NICOLAE BACIU

884 1—1

portărel.

Nr. 96—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 1318—1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantei „firma Bourne etc. Singer” repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel pentru încasarea creanței de 6100 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 20 Noemvrie 1929 orele 9 a. m. la fața locului în comuna Blaj, la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: o mașină de cusut „Singer” în valoare de 10.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 16 Octomvrie 1929.

NICOLAE BACIU

896 1—1

portărel

DE VÂNZARE

DOUA CASE

1. O casă în piața Blajului, la loc de frunte, cu local mare de prăvălie, magazie de bucate și pivniță mare de vin;

2. A doua casă în Strada Regina Maria, cu două localuri de prăvălie, pivniță, fântână, lumină electrică.

Amândouă se vând din mână liberă. Informațiuni la

Onor. Nicolae Șandru
preot gr. cat.

Viștea de jos, jud. Făgăraș

(889) 2—3